

Ann-Helen Fjeldstad Jusnes

Fødselsdato: 21.07.1956

Sivil status: Gift, 2 barn 12 og 15 år

Utdanning:

1976-77 Elverum lærerskole

1983 Teologisk embetseksamen fra Menighetsfakultetet

1984 Praktisk teologisk eksamen fra Menighetsfakultetet

Etterutdanning:

1. Pastoral lederutvikling i regi av PF 1988
2. Pastoral homiletisk utdanning i regi av PF 1994-1996
3. Lederutviklingskurs for kvinnelige teologer i regi av Det praktisk teologiske seminar Universitetet i Oslo 1996-1997
4. Kvinner og ledelse i kirken i regi av PF og Høgskolen i Hedmark 1998-2000.
5. Arbeidsveilederutdanning i regi av Bispemøtet 2000-2003. Godkjent arbeidsveileder 2004.
6. Diverse kurs i katastrofepsykiatri i regi av Lofoten sykehus 1987-88.

Arbeidspraksis:

1984 Vikarprest i Hamar bispedømme

1984 Sokneprest i Flakstad prestegjeld

1990 Kapellan i Vinger prestegjeld

1992- Sokneprest i Flakstad prestegjeld

Tillitsverv og engasjement:

Medlem i Unges Misjon styre, Oslo NMS i studietiden.

Medlem av fagutvalget på MF i studietiden.

Medlem av styret for kvinnegruppa på MF i studietiden.

Medlem av interimstyret for gjenoppstart av NKTF (Norsk kvinnelig teologforening) 1981-82.

Medlem av menighetsplanutvalget i Sør-Hålogaland 1986-88

Medlem av PF stiftsstyret i Sør-Hålogaland 1986-88

Medlem av sentralstyret i PF 1988-90

Varamedlem til Sør-Hålogaland bispedømmeråd 1998-2002

Medlem/nestleder av nemnd for kvinne- og likestillingsspørsmål i Kirkerådet 1998-2003.

Leder for lokallaget av PF i Lofoten 2000-2005

Medlem av styret i NKTF (Norsk Kvinnelig teologforening) 2004-leder fra 2005

Varamedlem til Flakstad kommunestyre 1995-1999

Medlem Flakstad kommunestyre og formannskap 1999-2003

Varaordfører i Flakstad kommune 2003-2005

Ordfører i Flakstad kommune 2005-

Spørsmål til kandidatene som har sagt seg villig til å bli vurdert til nominasjon som ny biskop i Sør-Hålogaland bispedømme.

1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i Norge i dag? Ser du noen hovedutfordringer for kirken i Sør-Hålogaland?

Kirkens hovedutfordring er for meg

1. å gjøre troen, kirketilhørigheten og gudstjenestefeiringen til en naturlig del av kirkemedlemmenes liv i hverdagen.
2. å være klar og tydelig i forkynnelsen av nåden, kjærligheten og etikken. Fokuset må være å forkynne troen på skaperen, frelseren Jesus Kristus og livgiveren Den Hellige Ånd slik at dette finner gjenklang i menneskers liv og gir håp, selverkjennelse og trygghet.
3. å være en pådriver og kritisk røst i samfunnet, for kristent menneskesyn og verdisyn, særlig med hensyn til rettferdig fordeling, globalt ansvar, fattigdomsbekjempelse, likestilling og likeverd i forhold til kjønn, etnisitet, seksualitet, alder og funksjonsnivå- nasjonalt og internasjonalt.

For Sør-Hålogaland:

Mottoet for vårt bispedømme, "Vårherre i vårres verden ", uttrykker det jeg synes er vår spesielle utfordring . I mange menigheter i bispedømmet står folkekirken og de kirkelige tradisjonene sterkt. Dette er et viktig utgangspunkt for alt arbeid i kirken, vi må ta tak i det som er her og finne landsdelens og lokalmenighetenes egne røtter, egen teologi. Troens røtter i Sør-Hålogaland opplever jeg sterkt som knyttet til fjell, hav og mektige naturkrefter, respekten for den større makt, Vårherre. Troens røtter er også knyttet til kirken som samlingssted for folket i lokalmiljøet, kjærligheten til kirkehuset er sterk, men i det ligger også mye skjult kjærlighet til det som skjer i kirkehuset. Jeg tror vi må bestrebe oss på å bygge videre på alt dette.

En stor utfordring for kirken hos oss er at kirken må være deltager i lokalsamfunnet, være synlig som hvilested og utrustningssted for livet. Jeg tror at en synlig kirke med respekt for det lokalmiljø den er i, skaper tillit og åpne dører. Ikke minst må dette ligge i bunnen for arbeidet med å knytte ungdom til kirken. Et stikkord her er å la lokalmiljøets ressurser også være kirkens ressurser, slik at kirken er åpen mot lokalkulturen og spiller på lag med den på en selvfølgelig og naturlig måte. Dette gjelder på en spesiell måte i de områdene i bispedømmet hvor det er sterke samiske innslag, den samiske bevisstgjøringen er det viktig at kirken er åpen for.

Det er også spennende å se kirken som en del av den store nordområdesatsningen som foregår på det politiske og kulturelle plan, og være en del av et kirkefelleskap ikke bare med de skandinaviske landene, men også med Russland. Her ligger både økumeniske og diakonale utfordringer. Nordland er et fylke med store utfordringer i forhold til fraflytting. Mange lokalsamfunn er i oppbrudd fra et tradisjonelt primærnæringsdistrikt til å bli noe

som i dag er ganske usikkert. Her må kirken være tilstede med deltakelse og solidaritet med lokalmiljøene.

2. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

Biskopen er åndelig leder i kraft av sin ordinasjon og kirkens kall, slik enhver ordinert tjener er. Det er viktig for meg å understreke at ordinasjonens gaver og løfter er utgangspunktet for tjenesten. I den mer utadrettede tjenesten som åndelig leder synes jeg det er viktig å henvise seg selv og andre til troens kilder: sakramentene, bønnene, bibeltekstene, den gudstjenestefeirende menighet. Jeg er opptatt av at gudstjenesten er gitt oss som det stedet vi henter kraft til kristenlivet, og at dette ikke er avhengig av hva vi til enhver tid "får ut av gudstjenesten".

I samtale med medarbeidere om de åndelige sidene av livet tror jeg det er viktig å ikke spalte livet i noe åndelig og noe annet. Inkarnasjonen er for meg nettopp at det åndelige livet lever vi midt i verden. Den åndelige veiledningen skal alltid ha deltagelse i den gudstjenestefeirende menighet som mål, slik at vi opplever at vi sammen lever troens liv.

3. Hvordan vil du beskrive deg selv som leder?

Jeg opplever meg selv som en tydelig leder, jeg er ryddig i tankegangen og får tilbakemelding om at jeg er pedagogisk. Jeg er opptatt av at det er god kommunikasjon mellom meg og mine medarbeidere, om vi ikke er enige, skal det ikke være mangel på forståelse. Jeg er ikke redd for uenighet og konflikter, men tror det er viktig med formell kunnskap og tydelig ansvars plassering. Jeg er lite opptatt av å være en solospillende leder, men liker bedre å finne løsninger sammen med mine medarbeidere. Samtidig mener jeg det er viktig å ta ansvar også når det kan være ubehagelig. Jeg synes ofte det er lettere å være en leder som er knyttet til en rolle og klare forutsetninger, og er nok ikke i så stor grad en uformell leder, da må det i så fall være i en trygg ramme.

Møte med mennesker gjør meg ofte ydmyk, det opplever jeg som en styrke. Jeg er ikke redd for lederrollen som ligger i å møte media, jeg har i hele min prestetid frontet saker jeg har trodd på også i det offentlige rom.

Politikererfaringen har gitt meg verdifull kompetanse på dette.

Den viktigste lederegenskapen min tror jeg ligger i at jeg er glad i kirken, glad i å være prest, glad i Nord-Norge og har et sterkt fundament i evangeliet som bærende for livet.

4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede. Hva vil du legge mest vekt på for å kunne ivareta arbeidsgivers styringsrett på en "god" måte for våre prester i Sør-Hålogaland?

Det er viktig å vite litt om alle prestene, og å være oppdatert på deres tjeneste. Dette vil jeg fremheve overfor prostene, og det vil være en rettesnor for meg selv. For meg er det viktig

at biskopen er seg bevisst sitt tilsynsansvar overfor den enkelte prest, selv om mye er overdratt til prostene. Som styringsverktøy er klare formelle avtaler, klare ansvarsforhold og klare oppfølgingsprosedyrer svært viktig. Jeg vil også legge vekt på et godt samarbeid mellom administrativ og teologisk ledelse i bispedømme, og tror det bare er når disse ledelsessidene er samkjørt at det kan bli en god helhetlig ledelse.

Prostene som gruppe må kjenne seg ivaretatt, og prostene må gis reell styringsmulighet, dvs. gis midler til å gjøre sin oppgave. Ledersamtaler og ledersamlinger med prostene er særlig viktig, slik at prostene som leder utvikles i bispedømmets fellesskap.

For prostene vil jeg være en samtalepartner, men også en klar leder som kan komme med konstruktive løsninger.

Prestene og de andre ansatte i bispedømmet skal vite at det ikke er høy terskel for å ta kontakt med biskopen.

5. Hvordan vil du bidra til å realisere kirkens målsetting om å være en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke?

Den beste måten å nå dette målet på må ved selv å nære seg av troens kilder så kjærligheten til kirken og kirkens Herre fortsatt vil være sterk.

Bekjennende kirke: For meg er dette å være tro i det sentrale, men åpen for forskning, ny kunnskap, nye metoder som kan gi evangeliet nye innfallsvinkler slik at flest mulig mennesker kan nåes av det, da blir vi misjonerende på en god måte. Jeg tror ikke kirken og kirkens lære er statisk, den må hele tiden brytes mot den tid vi lever i. Dette er kirkens forpliktelse både for å være bekjennende, misjonerende og tjenende. Er den det blir det også en åpen folkekirke.

For meg er også viktig å understreke at jeg ser på mangfoldet i kirken som et gode. Det er ikke våre meninger som holder kirken sammen, men vår felles grunnleggende tro. Det å hele tiden arbeide med disse vanskelige spørsmål kan kirken aldri komme utenom.

Ikke minst vil jeg peke på at det er den gudstjenestefeirende menighet som er den bekjennende kirke, det er når troen får rom og handling at den kan være tydelig på sitt innhold, og her spiller diakonien en stor rolle.

Kjærligheten er død hvis den ikke kommer i omløp, kirken er i sitt vesen tjenende og utadvent.

Derfor må både diakoni og misjon ha en aktiv plass i fremtidens kirke.

Tor Berger Jørgensen

Fødselsdato: 27.12.1945

Sivil status: Gift m/Anne Marie Berger Jørgensen

Utdanning:

Misjonsskolen i Stavanger 1966-70

Cand theol fra MF des 72

Ordinert jan 1973

Teologi/kultur og engelsk studier - Selly Oak Colleges/Queen's College våren 74

Japansk studier, Kobe 74 - 76

Stipendiat - NAVF 81-84

Arbeidspraksis:

Journalistengasjement i Vårt Land og NRK i studietida

Feltprest Setermoen/Akershus festning 1973

Studieopphold, Birmingham UK vår 74

Japan - utreise høst 74 - språkstudier i to år

Misjonsprest i japansk menighet 1976-80

Hjemmeopphold i Norge / stipendiat NAVF 1980-83

Misjonsprest i flere japanske menigheter 1983-89

Ass. professor i kirkehistorie, Kobe lutherske teologiske seminar 1986-89

Medialeder i Det Norske Misjonsselskap (NMS) 1989-91

Generalsekretær i NMS 1991-1999

Domprost i Bodø 2000 til dato

Har skrevet faglige og populærvitenskaplige artikler

Har utgitt boka "Glede i grått"

Tillitsverv og engasjement:

I Japan bl.a:

Tillitsmann for misjonærene i Japan 1985-89

Medl. i kirkestyret i Kinki Evangelisk-lutherske kirke 1984-1989

Leder i rådet for Sjømannskirken i Kobe 1986-89

I generalsekretærtida/NMS bl.a:

Medl/styreleder Norsk Misjonsråd 1994-99

Medl/styreleder i Organisasjonenes Fellesråd 1994-97

Medl/styreleder i Kristelig Pressekontor 1992-97

Leder i det sentrale Samarbeidsrådet for Menighet og Misjon (SMM) 1992-1999

Styreleder for den landsomfattende innsamlingsaksjonen (Norsk Misjonsråd): Aksjon

Håp 2000

I tida som domprost bl.a:

Medlem i kirkens kulturutvalg / rapport: "Kunsten å være kirke" 2003-04

Styreleder i Kirkens Bymisjon, Bodø 2001-05

Landsstyremedlem i Kirkens SOS 2001-05

Områdeleder/regionstyreleder for Region Nord-Norge/NMS - 2004 -

Styremedlem i Nordland Musikkfestuke 2002 -

Styremedlem i "Modum i Nord"/Viken Senter 2001

Deltaker i aksjonsgruppa for Sellafjord-aksjonen

Regjeringsoppnevnte, offentlige utvalg:

Kvinnevoldsutvalget 2001-03

Erstatningsnemnda for Utvik senior etterlatte 2004-05

Spørsmål til kandidatene som har sagt seg villig til å bli vurdert til nominasjon som ny biskop i Sør-Hålogaland bispedømme.

1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i Norge i dag? Ser du noen hovedutfordringer for kirke i Sør-Hålogaland?

Kirkens hovedutfordring er å være en kirke for folk som trenger den. Den må søke å bevare den store bredden og det naturlige nærvær i folks liv som folkekirken bærer med seg. Derfor må den stadig våge å være i forandring. Den viktigste utfordringen nå er å komme på talefot med en ny generasjon hvor kirken ikke lenger har en så naturlig plass som den har hatt tidligere, hvor kristen kunnskap og kirkelig tilknytning er svakere.

Gjennomføringen og videreutviklingen av *trosopplæringsreformen* er en løfterik og viktig del av en slik framtidsrettet satsing. Det er viktig at denne satsingen videreutvikles og kommer hele kirken til gode.

Ellers er det er kirkens indre kraft som vil avgjøre dens framtid. Den kraften har med kirkens evne til å la seg utfordre av Bibelens budskap i møte med dagens virkelighet.

Denne hovedutfordringen: nå ut til en ny generasjon med et levende budskap, er også overskriften på kirkens utfordring i *Sør-Hålogaland*. Konteksten vår er et samfunn i kamp for tilværelsen. Et samfunn med lang historie fylt av respekt for naturen og for ressursene naturen gir oss. Kirken har maktet å tolke denne virkeligheten i et bredt, folkekirkelig nærvær. Det blir også vår hovedutfordring å bevare dette nærværet i et samfunn i store endringer.

Dette dreier seg blant annet om også i framtida å sikre kirkelig nærvær i små lokalsamfunn der menneskene ønsker å leve. Dette bør være et hovedfokus fra vår side i den pågående debatten om kirkens framtid. Uansett tilknytningsform til staten, må vi påse at det utvikles strategier og ordninger for ressursforvaltning som sikrer nærvær i områder med spredt befolkning og med folkekirkelig preg.

2. Hva vil du legge vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

Åndelig lederskap dreier seg om evne til å tolke og formidle kirkens budskap inn i dagens virkelighet. Jeg vil derfor legge vekt på biskopens rolle som inspirator, fortolker og veileder gjennom forkynnelse og deltakelse i den offentlige samtale.

Biskopens særskilte ansvar som leder er knyttet til kontakten med prester, kirkelige ansatte, tillitsvalgte og frivillige. Biskopen skal i alt det viktige arbeidet og i de mange aktivitetene som utføres i menighetene, søke å peke på det som binder sammen og som gir kirken liv og kraft: troen på Jesus Kristus.

3. Hvordan vil du beskrive deg selv som leder?

Med bakgrunn i bred erfaring som leder i organisasjons- og kirkeliv, våger jeg å komme med noen stikkord:

Initiativrik, nysgjerrig og nytenkende. Med evne til å lytte, til å inspirere og til å skape engasjement og aktiv deltakelse i samtaler og i handlingsprosesser.

Jeg er løsningsorientert og opptatt av å holde fokus. Jeg mener å ha utviklet en viss evne til å lede skapende samtaleprosesser og å trekke strategiske konklusjoner.

Har godt humør, stor arbeidskapasitet og regner meg som sosial og omgjengelig. Jeg mener jeg er uredde når det må tas vanskelige beslutninger og kan møte kritikk med åpenhet.

Jeg har sans for ryddighet i saksbehandling og personalforvaltning, med respekt for formelle prosesser og aktørenes roller, men også med vilje til fleksibilitet og til å finne pragmatiske løsninger.

4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede. Hva vil du legge mest vekt på for å kunne ivareta arbeidsgivers styringsrett på en "god" måte for våre prester i Sør-Hålogaland?

Med egen erfaring som prost vil jeg vektlegge støtte til prostenes nye lederrolle gjennom et nært og åpent samvirke og fellesskap til beste for prestene tjenesteforhold og kirkens virke på lokalplan.

Tilsvarende vil jeg vektlegge et nært og avklart samvirke med bispedømmeråd og stiftsdirektør innenfor det ansvar disse har som arbeidsgiver.

Biskopen må i tillegg se sin tjeneste i lys av et fremtidsrettet behov for å styrke samvirket i kirken mellom de forskjellige tjenestegruppene og de to arbeidsgiverlinjene. Dette må skje på en måte som viser forståelse for spilleregler og ansvarsfordeling ut fra det regelverk som til enhver tid gjelder.

5. Hvordan vil du bidra til å realisere kirkens målsetting om å være en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke?

Utgangspunktet for meg vil være å forstå vår kirke som en åpen folkekirke. Alle medlemmer skal føle seg tatt på alvor og inkludert i kirken. Biskopen skal gi tydelige signaler om dette.

I vårt bispedømme gjelder dette både den norsktalende og den samiske befolkningen. Kirken framstår som *bekjennende* gjennom sin forkynnelse av Bibelens budskap inn i dagens virkelighet. Jeg vil særlig vektlegge betydningen av gudstjenestelivet og de kirkelige handlinger som det stedet der bekjennelsen lever.

Bekjennelse gir seg også uttrykk i glede over og anerkjennelse av et mangfoldig kulturliv. Som biskop ønsker jeg å stimulere til prosesser som kan styrke og utvide kirkens kulturelle engasjement. Dette betyr blant annet fokus betydningen av den kirkemusikalske virksomheten og kirkemusikernes rolle som kulturarbeidere.

Bekjennelse betyr også vilje til å delta i den offentlige verdidebatt om spørsmål som angår livet, skaperverket og vår forvaltning av de spesielle livsbetingelsene som er gitt oss i våre nærområder og i vårt samfunn.

En misjonerende kirke ønsker jeg å forstå som en kirke som arbeider for å bringe mennesker inn i et nærmere og befriende fellesskap med kirkens herre. Misjonerende har både en nær og en global dimensjon.

Utfordringen til å bringe barn og unge inn i et aktivt og levende forhold til kirken, er kanskje den største oppgaven for kirken akkurat nå. Her vil bispedømmets egen oppfølging av trosopplæringsreformen være av største viktighet.

Internasjonalt vil jeg se betydningen av å styrke det kirkelige nettverket både for vårt bispedømme og for våre menigheter. Dette gjelder både for samarbeid i nordområdene og med kirker på andre kontinenter. Her er kontakten med misjonsorganisasjoner gjennom Samarbeidsrådet for menighet og misjon en naturlig ressurs. Av egen erfaring vet jeg hvor mye kontakt for eksempel med afrikanske kirker kan gi av inspirasjon og nye perspektiver på kirkens liv hos oss.

En tjenende kirke, er en kirke som ser menneskelig nød lokalt og internasjonalt og som gjennom tale, engasjement og praktiske handlinger, søker å bidra til å styrke menneskeverdet, skape rettferdighet, fred og forsoning. Kirkens troverdighet viser seg i dens diakonale engasjement. I våre menigheter dreier det seg om å se dem som sliter. Alt fra ungdom som "faller utenfor" til eldre som er "satt utenfor".

Diakontjenesten i vår kirke og i vårt bispedømme må styrkes.

Ellers vil også her konkret og aktivt samarbeid med kirkelige og humanitære organisasjoner være viktig. For meg er det naturlig å peke på organisasjoner som Kirkens Bymisjon, Kirkens SOS og Kirkens Nødhjelp.

Innenfor rammen av det å være en tjenende kirke, må en også se kirkens engasjement for skaperverk og miljø. Det dreier seg om livsbetingelsene for fremtidige generasjoner. Her har vi i Sør-Hålogaland helt unike utfordringer og gode forutsetninger for aktiv deltakelse i miljø og ressursprosjekt.

Svein Malmbekk

Fødselsdato: 09.06.1954

Ordinert: 28.12.1980 i Bodø domkirke.

Sivil status: Gift med Sølvi Helene Malmbekk f. Ilstad, f. 20.06.1954

Utdanning:

Eksamen artium Bodø gymnas 1973

Cand.theol. Menighetsfakultetet, desember 1979

Praktisk teologisk seminar Menighetsfakultetet, desember 1980

Studieopphold i Paris, høsten 1985 og høsten 1990 (Institut catholique. Trosopplæring og menighetspedagogikk. Artikkel i Prismet 5/98.)

Pastoral-homiletisk videreutdanning 1991-93

Samfunnsfag med vekt på samiske forhold (10 vt), Høgskolen i Bodø 1994-95

Kyrkjerett og arbeidsrett (3 vt), Høgskulen i Volda, 1997

Ad fontes. Antikken som kristen arv og utfordring, (10 vt). Universitetet i Oslo, 2000-01

Arbeidspraksis:

Stasjonsprest Bardufoss flystasjon, 1980-81

Kapellan i Lenvik, Nord-Hålogaland, 1982-86

Sokneprest i Gildeskål, 1986-93

Stiftskapellan 1 ved Sør-Hålogaland bispedømmekontor, 1993-99

Sokneprest i Rønvik, 1999 -

Tillitsverv og engasjement:

Kirkelige verv

Medlem av Kirkerådets utvalg for utarbeidelse av Plan for dåpsopplæring, (1988-91)

Medlem i styret for Kirkelig utdanningssenter i nord, (1996-2003)

Leder for styret i Kirkens bymisjon i Bodø, (1997-2001).

Vararepresentant til Sør-Hålogaland bispedømmeråd, (2002-2006)

Medlem av Samisk kirkeråd (2003 -)

Medlem av Kirkerådet (2003 -)

Ulike verv i Presteforeningen

Leder i lokallag i Senja prosti (1983-85) og i Bodø domprosti lokallag (1987-89).

Nord-Hålogaland stiftsstyre (1984-86).

Leder Sør-Hålogaland stiftsstyre (1989-93).

Varamedlem til Pf's sentralstyre (1990-93)

Hovedverneombud for prester og kateketer (1991-1993).

Politiske verv

Medlem av Gildeskål kommunestyre (1992-93).

Leder av Hovedutvalg for undervisning i Gildeskål (1987-91)

Leder for RKK Ytre-Salten (1988-91).

Medredaktør av bøkene

Vårherres verden. Presteforeningen studiebibliotek 1999

Et hellig land for Gud. Ravnetrykk. Universitetet i Tromsø, 2004.

Spørsmål til kandidatene som har sagt seg villig til å bli vurdert til nominasjon som ny biskop i Sør-Hålogaland bispedømme.

1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i Norge i dag?

Kirken står overfor mange store utfordringer akkurat nå:

Gjønnes-utvalgets innstilling om forholdet mellom kirke og stat kom tidligere i år. Saken reiser viktige spørsmål - om trosfrihet og om samfunnets verdigrunnlag, men også om kirkens organisering, økonomi og arbeidsgiveransvar. Det er behov for å justere sider ved dagens statskirkeordning som oppleves diskriminerende i forhold til andre trossamfunn. Men et hovedanliggende må være å bevare Den norske kirke som en åpen og inkluderende folkekirke som mennesker kan kjenne tilhørighet til. I tillegg til stat-kirke spørsmålet, arbeides det i bispedømmene og i fellesrådene med nye tjenesteordninger, omorganisering og effektivisering. Mange av disse prosessene er omfattende og krevende. Tidligere i år kom også lærenemdas innstilling i *homofili-saken*. Fra Kirkerådet legges det opp til at saken skal behandles både på årets og neste års Kirkemøte. Vi vet at det blir en krevende debatt som vil utfordre til dialog og samhold i kirken.

Tre store og viktige reformer i kirken må også nevnes.

Trosopplæringsreformen er snart midt i prosjektperioden. Mange menigheter har fått prosjekter, og reformen tilføres store ressurser fra Stortinget. Jeg har vært engasjert i reformen både i Kirkerådet og gjennom prosjektet "Røtter og vinga" i Rønvik menighet. Reformen utfordrer ikke bare trosopplæringen, men hele måten vi er kirke og menighet på lokalt. Den andre store reformen er *reform av kirkens gudstjenesteliv*. I tillegg til høymesse-liturgien omfatter reformen også dåps- og nattverdiliturgi, ny salmebok, nye tekstrekker og kollektbønner. Stedegengjøring, fleksibilitet og involvering er viktige stikkord i dette arbeidet. Kirkemøtet behandlet høsten 2005 *Kunsten å være kirke* om forholdet mellom kirken og kunststartene/kulturlivet.

Jeg har hatt gleden av å arbeide med disse sakene i Kirkeråd og Kirkemøte, og samtidig i egen menighet. Det er krevende for menighetene å engasjere seg i alle disse sakene samtidig. Men det er viktige sammenhenger mellom dem. Og gjennom dette arbeidet kan vi få inspirasjon og nye impulser til å være kirke og menighet på vårt sted.

Når alt dette er sagt, er det viktig for meg å presisere at jeg mener at kirkens hovedutfordringer ikke ligger i utredninger og saksbehandling, men i hvordan kirken møter mennesker og er kirke lokalt. Det er kvaliteten i relasjonene og i kirkens kommunikasjon som er det aller viktigste. Kirken er "hellig og allmenn" på samme tid. Relasjonen til Gud – i gudstjenestefeiring, i trosopplæring, diakoni og kirkemusikk er det viktigste. Kirken må gi menneskene det som ingen andre kan gi dem

- kjærligheten som er sterkere enn døden
- nåden som tilgir og reiser opp
- ærefrykten for livet og at ethvert menneske er skapt i Guds bilde.

Hovedutfordringen for kirken er å være kirke slik at evangeliet blir troverdig for menneskene i vår tid. Kirken har mistet mye av den autoritet og posisjon som den hadde tidligere i samfunnet. Det tror jeg gir oss nye muligheter til å møte mennesker mer på lik linje og i dialog. Det åpner nye muligheter for at evangeliet kan møte mennesker som en gave som gir glede, livsmot og tilhørighet.

Ser du noen hovedutfordringer for kirken i Sør-Hålogaland?

Mange av hovedutfordringene kirken står overfor på nasjonalt plan er de samme i Sør-Hålogaland. Men kanskje har bispedømmet vårt noen egne utfordringer i tillegg.

En av dem tror jeg er knyttet til stedegengjøring. Hvordan kan folk i landsdelen i ennå sterkere grad oppleve kirken som sin? Det handler om å kjenne igjen språk, kultur og livserfaringer i kirken. Og hvordan kan barn og unge i landsdelen oppleve at kirken er deres? Hva er grunnen til at kirken i så liten grad greier å rekruttere unge fra landsdelen til kirkelig utdanning og til kirkelige stillinger? Dette er spørsmål som har opptatt meg helt siden jeg ble prest, og som har motivert meg til å arbeide med "kontekstuell teologi". Jeg tror kirken lenge har oversett tradisjoner og verdier i landsdelen. Hvorfor har for eksempel den rike skatten av nordnorske folketoner så lite vært kjent og brukt i menighetene? Hvorfor greier vi i så liten grad å engasjere nordnorske forfattere og kunstnere til å hjelpe oss å formulere kristen tro og kristne livserfaringer i dag? Det er ingen enkle svar. Men det er viktig å stille spørsmålene og reflektere omkring hvordan kirken kommuniserer med menneskene i vår tid. Vårt bispedømme og kirken i landsdelen har vært fattig på kirkelige utdanningsinstitusjoner og miljøer for faglig refleksjon. Her har det skjedd en del de senere årene. Jeg er opptatt av at vi må styrke disse læringsmiljøene til beste for bispedømmene i nord og for hele kirken.

Vårt bispedømme har også en særlig utfordring knyttet til utviklingen av samisk kirkeliv. Kirkemøtet har gitt Sør-Hålogaland et særlig ansvar for lulesamisk kirkeliv. Men vårt bispedømme har også nordsamisk og sørsamisk befolkning. De siste årene har det skjedd mye gledelig. Det er naturlig å nevne utgivelsen av lulesamisk NT og salmebok. Samtidig vet vi at motsetningene i Nord-Salten fortsatt er store. Det vil kreve både visdom og mot å arbeide for forsoning og dialog i tiden framover. Fortsatt er det en lang vei å gå.

2. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

Det er uvant å tenke om meg selv som biskop. Jeg vil trenge mye tid og hjelp for å kunne svare presist på spørsmålet. Men jeg har samarbeidet ganske nært med biskop Øystein i årene som stiftskapellan. Han vil være et viktig forbilde i mitt arbeid med disse spørsmålene.

Formaningen i vigslingsliturgien understreker sammenhengen mellom tjenesten som prest og som biskop. Begge er tjenester med Ord og sakrament. Liturgien bruker uttrykket "rekke menigheten Ordets brød". Uttrykket treffer godt min opplevelse av det sentrale i å være menighetsprest. Jeg har opplevd det og opplever det stadig som et privilegium og en stor glede. For meg vil det være viktig å vektlegge biskopens tjeneste som en pastoral tjeneste.

Videre taler formaningen om "å ta vare på den apostoliske lære, og rettlede og oppmuntre Herrens tjenere i menigheten". Jeg tenker om kirkens trosbekjennelse at den er en lovsang og en kjærlighetserklæring. Et svar på "Ordets brød" som rekkes oss. Tjenesten med å ta vare på den apostoliske lære tenker jeg må være noe positivt, en tjeneste i glede og kjærlighet. Og den skal utøves med et særlig fokus på "Herrens tjenere i menigheten". Slik at de kan oppleve seg sett, oppmuntret og veiledet. Jeg vet at det er et stort behov for det.

Endelig taler formaningen om å "fremme og bevare enheten i Guds kirke". Dette tror jeg kan bli en krevende oppgave i kirken i årene som kommer. For meg er det viktig å tenke at enheten i kirken er større enn oss og alle våre ulikheter. Kanskje har min oppvekst i ulike kirkelige kulturer lært meg å tenke om mangfold og ulikhet mer som en rikdom og en ressurs enn et problem. Jeg har bodd syv år av min oppvekst i Kamerun der mine foreldre var misjonærer for NMS. Det var ikke uvanlig at deler av gudstjenesten der ble tolket til og tre ulike språk. Musikalsk og kulturelt var forskjellene store sammenlignet med norsk salmesang og liturgi. Kirken trenger ulike mennesker med ulike livserfaringer for å kunne være "allmenn", for alle.

I Norge har vi levd i en nokså enhetlig kirkelig kultur. Vi har i liten grad blitt utfordret og inspirert av andre kristne og andre livssyn. Derfor har vi noe å lære. Det er en viktig erfaring at nettopp i møtet med dem som har andre erfaringer og som tenker annerledes er muligheten stor for at man selv kan lære noe nytt.

3. Hvordan vil du beskrive deg selv som leder?

Jeg tenker at ledelse i kirken er en tjeneste som utøves i og sammen med et fellesskap. De lederoppgavene jeg har hatt som sokneprest i Gildeskål og i Rønvik, som stiftskapellan og som medlem av Kirkerådet har vært ganske forskjellige.

Jeg tror at jeg har en evne til å tenke strategisk. Jeg er opptatt av å forstå situasjonen og å se hovedutfordringene. Dette skjer i samtale og dialog med medarbeidere. Jeg tror også at jeg har evne til å engasjere og motivere. Jeg er opptatt av å gi rom for medarbeideres kreativitet og erfaringer, og har lite behov for å ha kontroll over detaljene. I Rønvik er jeg del av en stab med mange flinke fagpersoner. Vi har mange gode erfaringer med at ulike profesjoner og erfaringer beriker og inspirerer. Det vi gjør sammen blir som regel mye

bedre enn det vi gjør hver for oss. Jeg ønsker å utøve ledelse gjennom å engasjere og inspirere. Og jeg har et ønske om å være til stede både i konkret og overført betydning.

Jeg trives best som leder i et arbeidsfellesskap med flat struktur. Noen medarbeidere har gitt meg tilbakemelding om at de ønsker at jeg skal være tydeligere og mer sette rammer for samarbeidet. Jeg vet også at mitt engasjement og ønske om initiativ og kreativitet fra medarbeidere kan oppleves krevende.

Det har vært spennende å ha en lederoppgave i Rønvik menighet i årene etter at vi fikk ny kirke. Jeg opplever at lederoppgaven utøves i nært samspill med andre i stab, menighetsråd og frivillige medarbeidere. Sammen tror jeg vi har greid å skape en entusiasme og en stolthet over nye Rønvik kirke som har vært viktig akkurat i denne tiden. Et viktig tiltak i denne forbindelse har vært arbeidet med å utvikle en visjon. Høsten 1999 formulerte jeg sammen med stab og menighetsråd følgende visjon for Rønvik menighet:

"Det viktigste i Rønvik menighet skal være feiringen av Jesu oppstandelse i søndagens gudstjeneste. Gudstjenesten skal være en gledesfest der mennesker av ulik alder og kjønn, fra ulike miljøer og livssituasjoner samles og kjenner seg hjemme. I gudstjenesten og i de ulike greinene av menighetens arbeid ønsker vi å tenke at mennesker som kommer er deltakere og medarbeidere. Gjennom deltakelse blir vi alle del av menighetens tilbedelse og tjeneste, og vi opplever tilhørighet til menighetsfellesskapet. Vi ønsker at Rønvik menighet skal være så sterk at vi kan gi rom for mennesker som kjenner seg svake. Denne styrke ønsker vi skal komme til uttrykk i en varm og tydelig Kristusforkynnelse som søkende mennesker kan støtte seg til. Vi ønsker å være en menighet som bryr seg - som ser de menneskene som kommer til kirken, og som spør etter de som uteblir."

Verdiene og prioriteringene i denne visjonen tror jeg vil være med å prege min tjeneste videre som leder i kirken.

4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede. Hva vil du legge mest vekt på for å kunne ivareta arbeidsgivers styringsrett på en -god- måte for våre prester i Sør-Hålogaland?

Jeg tror at biskop og bispedømmeråd må tenke at sentrale oppgaver overfor menighetene og kirkelig ansatte i prostiet utøves gjennom prostene. Dette er tydeliggjort gjennom nye tjenesteordninger. Det stilles store krav til prosten som leder i prostiet. God kontakt og et godt samarbeid med prostene må derfor være en hovedoppgave i biskopens tjeneste. Jeg tenker at det kan skje ved å legge til rette gode arbeidsforhold for prostene, ved å lytte bevisst til dem, og ved å styrke prostenes pastorale profil.

1. Å legge til rette gode arbeidsforhold. Når kravene til prostene øker, må det samtidig arbeides bevisst for å skape motivasjon og trivsel i arbeidssituasjonen. Jeg tror det

må arbeides videre med å styrke prostesetene personalmessig og administrativt, og med veiledning og faglig oppfølging av prostene. Det må også arbeides mer med hvordan prosterollen og prostens autoritet i prostiet kan styrkes. Kanskje må det tenkes nytt og annerledes omkring rolle- og oppgavefordeling mellom prost og biskop, for eksempel ved visitas.

2. Å lytte til prostene. Det er viktig for biskop og bispedømmeråd å lytte til prostene. De har nærhet til menigheter og kirkelig ansatte, og det er de som fører tilsyn med det løpende arbeidet i menighetene. Prostene må være aktivt med i formulering av mål og strategier som utformes i bispedømmet. Og i evalueringen av disse. Prostemøtene blir et svært viktig forum for å lytte og for dialog. Jeg ønsker å være tilgjengelig for prostene både på det personlige og faglige plan, og vil prioritere den personlige kontakten med dem.
3. Styrke prostenes pastorale profil. I tråd med det jeg har skrevet ovenfor om biskopen som åndelig leder, er jeg opptatt av også å styrke prostenes pastorale profil. Når prostene ikke lenger er sokneprester, blir det viktig at de ikke får en opplevelse av at tjenesten oppslukes av administrative gjøremål. Prostene må få rom til å arbeide med hvordan mål og strategier vedtatt av Kirkemøte og bispedømmeråd kan gjennomføres i menighetene i prostiet. Samtidig som prostene skal ivareta arbeidsgivers styringsrett, er jeg opptatt av at prostene ikke utøver dette slik at avstanden mellom prestene og fellesrådets ansatte forsterkes. I mange staber er det et ønske om et mer enhetlig og samordnet arbeidsgiveransvar. Det er viktig å stimulere til tverrfaglig samarbeid på alle nivåer i kirken. Det må være mulig å holde to tanker i hodet samtidig – både arbeidsgiveransvaret for prestene og tverrfaglig samarbeid med andre kirkelig tilsatte og frivillige medarbeidere. Et strategisk fokus på hvordan overordnede mål kan realiseres lokalt i menighetene tror jeg kan bidra til et godt tverrfaglig samarbeid.

5. Hvordan vil du bidra til å realisere kirkens målsetting om å være en bekjennende, misjonerende, tjen ende og åpen folkekirke?

De siste årenes kirkemøter har hatt hvert av stikkordene i målsettingen som hovedtema for kirkemøtet. Gjennom drøftinger i Kirkerådet, Samisk kirkeråd og i selve Kirkemøtet har jeg fått innblikk i hva som ligger i disse målformuleringene. I strategidokumenter, årsplaner og årsmeldinger har jeg vært med å konkretisere målsettingene i plan-dokumenter for de sentralkirkelige rådene. Samtidig har jeg vært opptatt av at disse målsettingene også skal prege planer og arbeidet i Rønvik og Kjerringøy menighet.

Det er en omfattende oppgave å realisere denne målsettingen for kirken. For meg er det naturlig å tenke at det må skje i samarbeid med nære medarbeidere -bispedømmeråd, administrasjon og proster. Men i hovedsak tenker jeg at det handler om å bidra i prosesser i bispedømmeråd og i prostemøter slik som jeg har vært med å arbeide med disse målsettingene lokalt og nasjonalt. Det er også naturlig å tenke at en biskop får anledninger til å

fokusere på kirkens målsettinger ved visitaser, i kontakt og personlige samtaler med kirkelig ansatte i forbindelse med vigsling og tilsetting og ved jubileer og andre spesielle anledninger. Jeg tror et personlig engasjement i disse målsettingene vil være med å prege biskopens forkynnelse ved ulike anledninger. Jeg vet også at biskop Øystein noen ganger har utarbeidet egne hyrdebrev for å sette fokus på viktige tema. Biskopen har en viktig oppgave i å presentere målsettingene ikke som krav og en byrde, men som muligheter og visjoner som kan inspirere og utløse engasjement og kreativitet i menighetene og blant kirkelig ansatte. Det er på lokalplanet i kirken at målsettingene i hovedsak skal realiseres. Jeg viser til det som ovenfor er sagt om kirkens hovedutfordringer i spørsmål 1. Jeg vil arbeide for at kirken skal være hellig og allmenn samtidig. Nær Gud, nær nådens kilder, lyttende til hans ord. Og åpen mot menneskene, lyttende til deres fortellinger og deres lengsler. Jeg drømmer om at kirken i Sør-Hålogaland kan oppleves av menneskene her som en åpen, inkluderende og tjenende kirke.

Ingeborg Synøve Midttømme

Født: 20.11.1961

Sivil status: gift med Bjarne Midttømme. Vi har 3 barn: Kristoffer f -86, Johanne f -91 og Fredrik f -92.

Grunnkompetanse:

Teologisk embetseksamen avlagt våren 1986 ved Det teologiske Menighetsfakultet
Praktisk teologisk eksamen avlagt høsten 1987 ved Det teologiske Menighetsfakultet
Ordinert 13/12/87 i Oslo Domkirke

Nåværende stillinger:

03/09/03 Leder i Den norske kirkes presteforening

01/10/97 Kapellan i Holmlia, Hauketo-Prinsdal, Oslo bispedømmeråd, permisjon

Tidligere stillinger:

01/07/93 - 30/09/97 Sokneprest Sørfold, Sør-Hålogaland bispedømmeråd

01/12/87 - 31/07/93 Kapellan Høybråten, Oslo bispedømmeråd

SPP-kurs(Spesialkompetanse i praktisk prestedtjeneste):

Liturgisk videreutdanning, 1996 (PF), oppgavetittel: Mødres kirkegang

Kirken i Norge mot 2000-årene, 1998 (MF), oppgavetittel: Hvordan forkynnes det om det kristne håp ved en gravferd?

Øvrige kurs:

2001 Kristen-muslimsk religionsdialog, Teologisk fakultet

1997 Kvinner og ledelse, Praktisk-teologisk seminar /Kirke departementet

1995 Problemet kvinnemishandling, Kirkerådet

1990 Lederutdanning, Lederopplæringsrådet i Norge

Realkompetanse gjennom verv:

2003 Leder, Den norske kirkes presteforening

2005 Styremedlem, Unio

2000 - 2003 Nestleder, Den norske kirkes presteforening

1999 - 2002 Varamedlem/Styremedlem, Det teologiske menighetsfakultet

1998 - 2000 Nestleder, Presteforeningens stiftsstyre i Oslo

1990 - 1994 Vararepresentant, Diakonhjemmets hovedstyre

1990 - 1993 Prestenes vararepresentant, Oslo bispedømmeråd

1988 - 1992 Medlem/nestleder, Presteforeningens stiftsstyre i Oslo

1985 - 1988 Styremedlem, Oslo menighetspleiers fellesforbund

1982 - 1985 Vararepresentant, Oslo bispedømmeråd

1982 - 1985 Leder, Sofienberg menighetsråd

Øvrige kompetanseområder:

- Flerkulturell kommunikasjon
Prest i Oslo- menigheter hvor jeg har drevet integreringsarbeid for kvinner og barn med innvandrers- og/ eller muslimsk bakgrunn.
- Ledelse
Realkompetanse gjennom lederverv i Presteforeningen, og deltagelse i veiledningsgruppe hos Knut Isachsen gjennom noen år.

Spørsmål til kandidatene som har sagt seg villig til å bli vurdert til nominasjon som ny biskop i Sør-Hålogaland bispedømme.

1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i Norge i dag?

Det er ikke alle døpte som med like stor trygghet kan si at de hører til i kirken. Det er etter min oppfatning kirkens hovedutfordring å formidle til dem: Selvfølgelig gjør dere det! Det har kanskje noe med vår norske kultur å gjøre. Troen hører til den siste private sfære. Men jeg skulle ønske folk var rausere med seg selv og troen de har. Og kirken må bidra til at de får frimodighet på troens vegne og erfaring med hva det vil si å høre til i dette fellesskapet.

Alle trenger vi noen som viser oss vei; gode eksempler som vi kan lære av og gjøre etter. De av oss som lærte å folde hendene som små, som lærte å be, har den ballasten med oss gjennom livet. Det har gitt trygghet. Ikke alle har med seg den erfaringen. Derfor trenger vi praktisk trosopplæring for både små og store; kunnskap og erfaring som viser at troen bærer. "Med et Fadervår i pakt, skal du aldri gyse," synger vi i en kjent og kjær salme som brukes både ved dåp, konfirmasjon og gravferd. Sangen er en sterk påminnelse for oss som kirke. For å gi kjennskap til og erfaring med denne troen videre, må vi opprettholde kirken på hvert et sted. Kirken må i fremtiden også være lokal og tydelig til stede der folk bor. Kirken må organiseres på en slik måte at alle døptes rett til jevnlig å feire gudstjeneste er sikret, uansett hvor en bor. Med det som utgangspunkt må vi sørge for gode arbeidsforhold for ansatte, rådsmedlemmer og alle frivillige medarbeidere, slik at dette mål kan realiseres. Dette er avgjørende i en tid hvor forholdet mellom stat og kirke står på dagsorden og mange er usikre på hva fremtidens kirke vil være.

Ser du noen hovedutfordringer for kirken i Sør-Hålogaland?

Sør-Hålogaland er et langstrakt bispedømme. Det er mange bygder, øyer og små tettsteder i tillegg til byene. Det er store avstander og et utfordrende kommunikasjonstilbud. Det er nesten 100 menighetsråd med medlemmer som har tatt på seg et ansvar for den lokale kirken. De vet bedre enn noen at det ikke alltid er så lett å samles regelmessig til gudstjeneste eller andre større samlinger i menigheten. Det er ikke noe nytt, men hver generasjon må finne sin tids løsninger. Mye skal foregå lokalt, men det er også mange flotte arrangementer som har fordel av at det er en del av en større sammenheng. "Hamarøyntatta" som samler konfirmanter fra mange menigheter er et godt eksempel.

Stedegjøreelse er et nøkkelord i det å være kirke. Tradisjonen i Sør-Hålogaland er lang og god for nettopp å gjøre troen levende på hvert et sted. Petter Dass er en av dem som virkelig tegnet troen og ga rom for uttrykksformer som folk forsto. Han bidro til å forme "Vår Herre i Nord", som mange siden har kunnet bygge på, like frem til i dag. "Du har blant oss din kirke grunnfestet, Herre kjær. Alt godt du ville virke i menigheten her. La her oss i ditt hus i troskap mot deg vandre og følge Ordets lys!" Vi må fortsette å bygge på

lokale tradisjoner, identitet og tilhørighet. Både kystkulturen og den samiske kulturen er en viktig del av folkets og bispedømmets identitet. Kirken må bidra til stolthet over at dette er vårt, dette er bra, dette er annerledes enn andre steder og de store byene, men dette bærer. Hvilke uttrykksformer har troen hatt her hos oss? Hvilke uttrykksformer er det vi savner? Vi må våge å tenke differensiert og stille spørsmålet om det fortsatt finnes fortielse om en fortid som kirken ikke aksepterte. Forsoningsprosessene som er godt i gang må også vekke gjenklang hos den enkelte.

Kirken i Sør-Hålogaland med sin kystlinje og kystkultur, har også et særlig ansvar for å se til at vi forvalter havets rikdommer rett - med alt det som det innebærer i vår tid.

2. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

Som biskop med ansvar for å se til alle menighetene, rådene og de ansatte, vil jeg oppmuntre dem til å fokusere på kjernevirksomheten. Hva er det bærende element i arbeidet og i menighetens totale virksomhet? Jeg vil oppmuntre prester og diakoner til å gå på hjemmebesøk, sykebesøk, gå i soknebud og be for mennesker. De må både ha og gi rom for å prioritere denne delen av tjenesten sin. Den er ikke så synlig utad, men den er nerven i det å være kirke og noe folk med rette må kunne forvente. Det er en tjeneste det ikke er så lett for folk å be om, så her må vi som kirke være offensive.

Selv vil jeg be. Av erfaring vet jeg at dem jeg ber for bærer jeg med meg i hjertet på en spesiell måte. Jeg kjenner tilhørigheten selv om vi ikke møtes så ofte. Jeg vil ønske å knytte bispedømmet sammen i et forbønnsfelleskap og finne en praktisk ordning for det. Samtidig vil jeg oppmuntre menighetsråd og stabsfelleskap til å utvikle og å fornye enkle ordninger for felles andakter til bruk i ulike sammenhenger og la det være en helt naturlig del av samværet.

En biskop er leder av prestatjenesten. Som arbeidsgiver vil jeg prioritere å gi rom for åndelige fordypning og legge til rette for åndelig veiledning. Så vil jeg være bevisst på at jeg selv blir et forbilde gjennom det jeg gir oppmerksomhet, gjennom forkynnelse, det jeg gjør og i den offentlige debatten. Og jeg må selv sørge for nødvendig rom for påfyll i egen tjeneste og eget liv.

3. Hvordan vil du beskrive deg selv som leder?

Jeg har et stort engasjement. Jeg inspirerer til innsats og fornyelse. Jeg er tydelig, våger å fastholde, men samtidig lydhør og lar meg korrigeres for å bidra til utvikling. Jeg fokuserer på målsettingen og tenker strategisk. Jeg får tilbakemelding på at jeg fanger opp signaler, medarbeideres utfordringer og sørger for at medarbeidere får rom til å utvikle seg. Jeg er løsningsfokusert og søker mulighetene innenfor begrensningene.

4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede . Hva vil du legge mest vekt på for å kunne ivareta arbeidsgivers styringsrett på en " god" måte for våre prester i Sør-Hålogaland?

Biskopen skal lede prestatjenesten. Det ansvaret hviler på biskopen selv. Det innebærer at biskopen skal ta sin del av ansvaret for å rekruttere, utvikle og veilede prestene i bispedømmet. Slik må biskopen være tilgjengelig også for hver enkelt av dem. Men i det daglige må biskopen lede prestatjenesten gjennom prostene. Da må biskop og proster utgjøre en ledergruppe med en åpen dialog. Dette betinger tid og mulighet til å bli kjent med hverandre og med hverandres synspunkter, strategier og motivasjon for en slik tjeneste.

Biskopen er forpliktet på de mål og strategier som gjelder for hele vår kirke og særlig hvordan disse er identifisert i eget bispedømme. Derfor er det viktig med en tydelig og ryddig kommunikasjon hvor prostene gjør biskopen kjent med lokale behov og utfordringer. Disse skal søkes løses lokalt, der den enkelte prest og kirkens medarbeidere har sin tjeneste. Prosten står i en dobbeltrolle som arbeidstaker, men samtidig med et delegert arbeidsgiveransvar. Å være mellomleder kan fort innebære å komme i et krysspress. Prostene må ha handlingsrom, men samtidig være trygge for at ansvaret blir tatt på det nivå det hører hjemme. Prostiene som enhet er av hensiktsmessig art for at avstanden mellom den enkelte prest og den som har det øverste ledelsesansvaret ikke skal bli for stor. Derfor er det viktig å se prostiene i sammenheng og hele tiden være bevisst på at bispedømmet utgjør enheten, og at det er der arbeidsgiveransvaret er forankret. Hvis ikke kan prostiene fort oppleves for små til at det blir mulig å gjennomføre en god og livsfaseorientert personalpolitikk. Biskopen må sørge for at prostene har de ressursene de trenger for å løse oppgavene de er tillagt, og i dette ligger også kunnskap om arbeidslivets avtaleverk og håndhevingen av dette.

5. Hvordan vil du bidra til å realisere kirkens målsetting om å være en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke?

Biskopens ansvar for å oppmuntre og veilede bispedømmets menigheter, ansatte og frivillige medarbeidere er viktig her. Kirken bygges nedenfra. Det som ikke skjer lokalt på dette området, skjer ikke. Alt planarbeid må forankres i menighetene ved å spørre hva dette betyr her hos oss? Hvordan kan vi gjøre dette? Hva er vårt bidrag? De styringssignalene som biskopen sammen med bispedømmerådet gir, er med på å prege arbeidet i hele bispedømmet. Vi må være tydelige på han som er troens innhold, oppsøke folk der de er og spørre slik Jesus gjorde: Hva vil du jeg skal gjøre for deg? Målet må være at alle dømte skal fa erfaring med hva det vil si å høre til i kirken og ha frimodighet på troens vegne. Biskopen må i dialog med medarbeidere og med menighetene se hvor vi har vår styrke, og hvor det er behov for å satse ytterligere. Det handler om hva vi gir

oppmerksomhet, men også hvordan vi formulerer utlysninger, hva vi vektlegger når vi rekrutterer medarbeidere og hva vi prioriterer ressurser til.

I tillegg handler det om å være bevisst på hva jeg som biskop fokuserer på gjennom forkynnelse, i den offentlige debatt, i medarbeidersamlinger og ved visitaser.

Tor Singsaas

Fødselsdato: 01.02.1948

Sivil status: Gift

Utdanning:

1976 II: Teologisk embetseksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet,

1977 II: Praktisk teologisk eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet,

1987: Pastoralklinisk kurs, 3 mnd.: Institutt for Sjelesorg, Modum,

1990/91: 1-års utdanning i familierådgivning: Kirkens Familierådgivning, Oslo,

1992 - 1995: 3-årig Arbeidsveilederutdanning (i regi av Den norske kirke),

1996/97: Videreutdanning over 1 år: " Den kristne moraltradisjon i Norge fra 1814 til i dag" Universitetet i Oslo, teologisk fakultet.

1997: Fullført utdanning i Spesialkompetanse i praktisk prestedtjeneste (SPP),

1998 -1999: 1-årig gruppeveilederutdanning (i regi av Den norske kirke),

2001: Pastoralklinisk kurs, videregående nivå, 3 mnd; Lovisenberg diakonale sykehus

Arbeidspraksis:

1978 Vikarprest i Oslo bispedømme; tjenestested; Høybråten prestegjeld.

1978 - 1991 Stiftskapellan i Nidaros bispedømme; tjenestested; Nidaros bispedømmekontor.

1978 - 80 Bistillinger, Fengselsprest ved Trondheim kretsfengsel

1978 - 81 Bispedømmerådssekretær i Nidaros

1991 Fung. domprost i Nidaros

1991 - 2004 Residerende kapellan ved Nidaros domkirke.

1995 - 96 Fung. domprost i Nidaros

2004 - Prost i Byåsen prosti, Trondheim.

Tillitsverv og engasjement:

- Leder Nidaros pastoralforening i Nidaros domkirke, et ukentlig tverrfaglig fellesskap vedr. gudstjenestearbeid.
- Leder Sokneprestkonvent for Nidaros domprosti, Byåsen prosti , Heimdal prosti og Strinda prosti.

Har vært, er medlem av/i:

- Presteforeningen, Nidaros stiftsstyre 1981 - 83
- KFUK/KFUM. Trøndelag krets, 1987 - 89
- Medredaktør og medforfatter i festskrift til biskop Kristen Kyrre Bremer (1991): "Kirke for morgendagen" med artikkelen: "Bispevisitasen - i går, i dag, i morgen."
- Kirkelig Fellesråd i Trondheim, varamedlem for domprosten fra 1991 -
- Olavsfestdagens styre, medlem og varamedlem, 1991 - 2004
- Dronning Mauds Minne, Olavsgården, 1991 - 93

- Representantskapet for Kirkens bymisjon i Trondheim, 1992-
- Den norske kirkes jubileumskomite; Trondheim 1000 år; 1997, 1995 -1997
- Landsstyret for Kirkens SOS i Norge, 2001 - 2003
- Nidaros bispedømmes komite for arbeid blant psykisk utviklingshemmede, 2004 -
- Det Norske Misjonsselskaps generalforsamling i Trondheim juli 2005; leder av programkomiteen, 2003 - 2005

Spørsmål til kandidatene som har sagt seg villig til å bli vurdert til nominasjon som ny biskop i Sør-Hålogaland bispedømme.

**1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i Norge i dag?
Ser du noen hovedutfordringer for kirken i Sør-Hålogaland?**

a) Kirkens hovedutfordring i Norge

Å ta på alvor, møte og utfordre folks religiøsitet. "Også evigheten har han lagt i menneskenes hjerter " Fork, 3, 11 a.

Mange tror på en Gud. Men har et svært utydelig gudsbilde.

Forkynne Jesus Kristus. Guds ansikt på jord. Fortellingene om Jesus Kristus må gjøres levende. Slik Kristus var og er, slik er Gud.

Kristus står alltid bak ditt medmenneskes ansikt.

Jesus Kristus har fått makt over alt som heter menneske (Joh. 17,2). Det gir håp, glede, livsmot og kampvilje.

Men hans makt er "Kjærlighetens makt"; som tåler alt, håper alt, venter, lengter og drømmer, som ikke skammer seg over oss, men som skjønner og forstår hvordan og hvorfor livet vårt er blitt som det er. Kjærlighetens makt som gir alt for vår skyld, sitt eget liv på korset.

Men "Kjærlighetens makt" reiser seg til kamp når noen er truet på livet, blir krenket, oversett, usynliggjort, når noen truer menneskets verdighet.

b) For kirken i Sør-Hålogaland

Som for Kirken i Norge.

Sør-Hålogaland bispedømme har en flott overskrift for sin virksomhet: "*Vårherre i vårres verden*". Gud tar bolig midt i mellom oss. Han er der vi er. Han slår opp sitt telt og blir en medvandrer. Joh. ev. kap. 1.

Dette skjer i et bevisst arbeid med;

1. *Gudstjenesten*, som er inkluderende, fleksibel, lokal og global

2. *Medarbeiderskap*

Utrustning av ansatte og frivillige

Rekruttering: i alle kategorier av kirkelige stillinger,

3. *Barn og ungdom*

Kirkens framtid, men fullverdige mennesker alt nå, - må inkluderes og utfordres i fellesskapet.

Trosopplæringsreformen er et viktig element i dette.

2. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

Ved å peke på Jesus Kristus. Vil tegne et bilde av Gud slik Kristus viste oss i liv, død og oppstandelse.

En nærværende leder. Umulig å lede gjennom fravær. Vil således prioritere bispedømmet og det som skjer der.

Selv leve av Guds Ord. Et liv i bønn, en som tilhører det kristne fellesskapet, som lem på Kristi legeme.

Være oppsøkende, våken på det som skjer i tiden, - i sokn, prosti og bispedømme, - i kirke og samfunn, i bygd og by.

Vekt på prestenes, de kirkelige ansattes mulighet til å leve i overensstemmelse med den forpliktelse de har gått inn i gjennom sin ordinasjon, vigsling.

Legge vekt på den åndelige veiledning, integrert i en kontinuerlig arbeidsveiledning.

3. Hvordan vil du beskrive deg selv som leder?

Tar ansvar og går foran.

Empatisk. Har evne til å se, og leve meg inn i livet slik den andre opplever det. Tydelig på det jeg selv mener. Våger å forholde meg til andres synspunkter, reflekterer over dem, og ev. ta dem til meg.

Lagleder. Leter etter de andres kompetanse, og ønsker å gi plass for den i godt lagarbeid. Bevisst på når jeg skal tre til side, for at en annen skal bli synlig.

Må ikke kunne alt, men har evnen til å la andre få komme til med sin kunnskap.

Proessorientert. Har god trening til å lede prosesser fram til et ønsket mål.

Kan ta en beslutning når prosessen er moden for det.

Jeg våger å forholde meg til konflikter, og ser muligheten for at konflikter også kan skape noe nytt, ikke bare ødelegge.

4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede. Hva vil du legge mest vekt på for å kunne ivareta arbeidsgivers styringsrett på en "god" måte for våre prester i Sør-Hålogaland?

Prostene er biskopens viktigste medarbeidere i det daglige ved siden av de ansatte ved bispedømmekontoret. Biskopen må legge vekt på, og gi positiv støtte til prestens førstelinje - funksjon. For den er meget avgjørende for en god personalforvaltning. Prostene må stadig få mulighet til å øke sin kompetanse for å kunne utøve sin funksjon som prestenes nærmeste arbeidsgivere.

Legge vekt på å legge forholdene til rette for presten som allmennpraktiker, generalist. At prestene kan bli i stand til å arbeide bevisst med gudstjenestene, de kirkelige handlinger, konfirmantene, diakonale oppgaver samt samarbeidet med menighetsråd og frivillige i menighetene.

Legge vekt på stabsutvikling og lagarbeid.

5. Hvordan vil du bidra til å realisere kirkens målsetting om å være en bekjennende , misjonerende , tjenende og åpen folkekirke?

For meg handler dette om mitt eget vitnesbyrd som kristen;

Bekjennende: Den apostoliske trosbekjennelse:

Jeg tror at Gud har skapt meg

Jesus Kristus er min frelser i liv og død

Gud holder meg oppe, og stadig nyskaper meg ved Den Hellige Ånd. Han setter meg fri til være, og bli det han har skapt meg til.

Misjonerende:

"Jeg vet på hvem jeg tror" i møte med andre. Jeg har respekt for annerledes troende.

Men vil aldri opphøre å fortelle om det grunnleggende i min tro, Jesus Kristus, hans død og oppstandelse. Det som forandrer verden.

Har tro på dialogen i møte med andre.

Viktig at vitnesbyrdet om Jesus Kristus når de som ikke har hørt om ham, - helt til verdens ende.

Perspektivet i Sør-Hålogaland bispedømme er løfterikt; at det lokale skal forholde seg til det globale. Den lokale kirke er alltid også en del av den universelle.

Tjenende

Diakoni er grunnleggende for kirken. Det er gjennom å tjene andre at du selv begynner å leve. En raus, inkluderende kirke med rom nok for alle. Her settes kirkens troverdighet stadig på prøve. Ord og handling må henge sammen. Bevisstgjøre på naboskap, lokalsamfunn; at en tilhører ei grend, bygd, by/bydel.

Skal ta ansvar for sitt nærmiljø. "Still opp for nabo'n."

Men vårt ansvar gjelder også den ganske jord. Alle vi på jorda er innvevd i hverandre.

Derfor også et globalt ansvar å være en tjenende kirke.

Åpen folkekirke

To Bibelfortellinger som bilder:

1. Fortellingen om Den bortkomne sønnen/(datteren) i Luk.ev.15. Den store grunn- og kjernefortellingen i Bibelen som viser oss Jesu eget bilde av Gud: En Far som venter, lengter etter sitt barn, sin skapning, og som aldri svikter oss. Han tar imot oss uansett. Han har lagt igjen lengselen etter seg i oss (Fork. 3, 1 la.). Derfor venter han sine hjem igjen. Med åpne armer tar han i mot.
2. Emmausvandreren i Luk. 24: Jesus Kristus som medvandrer. Den oppstandne går usynlig ved din side.

En Far som venter, og tar imot uten betingelser, og en Bror som følger med på veien. Gud vil ha sin skapning tilbake. Dette er folkekirkens oppgave å fortelle om, og gi livsrom for.

Rolf Steffensen

Fødselsdato: 31.08.1958

Sivil status: Gift, fire barn, ett barnebarn

Utdanning:

Amerikansk high school eksamen - Cullman, Alabama 1976

Examen artium - Hamarøy videregående skole 1978

Teologisk embetseksamen - MF 1983

Praktisk teologisk eksamen - TF, UiO 1984

Organisasjonsteori - Høgskolen i Bodø 1987

Personaladministrasjon, arbeidsrett og arbeidspsykologi - Høgskolen i Bodø 1988

Arbeidsveilederutdanning - PF 1995

Pastoral lederutdanning - PF/Høgskolen i Agder 1995

Arbeidspraksis:

1984 - 85 Sjøforsvarsprest Harstad sjøforsvarsdistrikt

1985 - 90 Kretssekretær Bodø krets av Norges KFUK-KFUM

1988 - 89 Prosjektleder Ten Sing Norway, England

1990 - 95 Luftforsvarsprest for Nord-Norge

1995 - Sokneprest i Hamarøy

2005 - Prosjektleder for Den norske kirkes forsoningsprosjekt i lulesamisk område 50% og sokneprest i Hamarøy 50%

Tillitsverv og engasjement:

1986 - 1989 Leder Bodin menighets barne- og ungdomsutvalg

1986 - 1989 Styremedlem Norsk kristelig studieråd, Nordland

1993 - 1995 Leder Nordland barne- og ungdomsråd

1994 - 1995 Leder Hunstad og Mørkved Arbeidersamfunn

1998 - 1999 Leder Ofoten prostilag av Presteforeningen

1999 - 2000 Representant PF's hovedstyre

1999 - 2001 Nestleder PF's stiftsstyre Sør-Hålogaland

1997 - 2002 Leder Hamsundagene i Hamarøy

1999 - 2002 Medlem Diakoniutvalget Sør-Hålogaland

1999 - 2003 Medlem Kirkerådets Nemnd for undervisning

2002 - 2006 Representant for prestene i Sør-Hålogaland bispedømmeråd

2002 - 2006 Leder for Kirkemøtets valgkomite

2002 - 2006 Styremedlem Nord-Norges Diakonistiftelse

2004 - 2006 Nestleder i Det litterære Hamsun-Selskapet

2006 - 2006 Leder for Nominasjonskomiteen for nytt Kirkeråd, Mellomkirkelig Råd og Samisk kirkeråd

2003 - 2008 Medlem av Styringsgruppa for Den norske kirkes trosopplæringsreform
2006 - 2009 Representant for prestene i Sør-Hålogaland bispedømmeråd

Særlige engasjement og interesseområder:

- Kirkelig ungdomsarbeid - Ten Sing, Hamarøynatta
- Trosopplæring
- Samisk-norsk og sør-afrikansk forsoningsarbeid
- Kontekstuell teologi
- Litteratur- og kulturformidling

Utgitte bøker:

- I Guds hånd - Trosopplæring - Verbum 2004
- Den levende boken - Trosopplæring - Bibelselskapet 2004 (medforfatter/-redaktør)
- Hjemlængsel - Hamsun-biografi og tekster i utvalg - Nordlandsbilder 2004
- Konfirmantbibelen - Trosopplæring - Bibelselskapet 2002 (medforfatter)
- Konfirmantbibelens metodebok – Bibelselskapet 2002 (medforfatter)
- En Guds dag på Tømmerneset - Lokalhistorie - 2002

I tillegg kommer diverse artikler publisert i ulike tidsskrifter og fagbøker om trosopplæring og kontekstuell teologi, samt Hamsun-relaterte spørsmål.

Spørsmål til kandidatene som har sagt seg villig til å bli vurdert til nominasjon som ny biskop i Sør-Hålogaland bispedømme.

1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i Norge i dag? Ser du noen hovedutfordringer for kirken i Sør-Hålogaland?

Den største utfordringen for kirken i dag er å våge å møte mennesker med Jesu åpne spørsmål: Hva vil du jeg skal gjøre for deg? En relevant og livsnær kirke bekrefter, uten å nøle, menneskers verdighet og myndighet i eget liv. Gjennom nærvær og dialog er det en hovedoppgave for kirken å fremme forsoning og likeverd mellom mennesker. For å kunne leve i dialog med tidens skiftende utfordringer og virkelig utgjøre en forskjell, må kirken selv leve nær sin Herre.

To sentrale spørsmål for kirken i Sør-Hålogaland: 1. Hvordan kan kirken bidra til å styrke barn og unges identitet og tilhørighet, i bred forstand, gjennom den lokale kirkes trosopplæring? 2. Hvordan kan kirken bidra til forsoning mellom samer og nordmenn og samtidig ta et troverdig oppgjør med sin egen rolle i undertrykkelsen og fornorskningen av samene?

2. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

En god åndelig leder har et avklart forhold til sitt eget liv, har en trygg personlig og pastoral identitet, og en integrert og troverdig teologisk plattform å støtte seg til. Jeg opplever meg selv som et trygt og ærlig menneske, som gir rom for sårbarheten så vel som styrken i meg. Mitt mål som åndelig leder er å leve nær Gud og mennesker. Jeg har stor glede av å lytte til og samtale med mennesker, og byr gjerne på meg selv og min tro når det kjennes naturlig.

Som biskop vil jeg møte kirkens ansatte, medarbeidere og menigheter med tid og tilstedeværelse, åpenhet, raushet og respekt.

3. Hvordan vil du beskrive deg selv som leder?

Mitt pastorale lederskap er utviklet med en sterk bevissthet om nødvendigheten av en dyp forståelse og respekt for konteksten lederskapet utøves i. Da jeg gjorde mitt yrkesvalg midt på 1970-tallet kjente jeg ingen prester med røtter i min egen landsdel. Som barn og ungdom hadde jeg lært å skamme meg over det nord-norske, også i møte med kirken. I dag er ikke bare det nord-norske, men også skammen jeg følte, noe av mitt mest dyrebare, kanskje også selve forutsetningen for at jeg har kunnet være den presten jeg har vært i over 10 år i min egen barndoms bygd.

Som leder er jeg opptatt av å anerkjenne alt sant menneskelig. Jeg ser på meg selv som en trygg og engasjert leder, med stor arbeidskapasitet. Jeg er glad i Gud og glad i mennesker.

Å være prest på et sted som Hamarøy innebærer å være leder i mange ulike sammenhenger. Jeg er blitt en allsidig leder som også har hatt stor glede av å ha lederoppgaver på regionalt og nasjonalt plan i kirken. Som prest har jeg en unik mulighet til og et spesielt ansvar for å anerkjenne andres samfunnsbyggende innsats, enten det skjer i skole, kulturliv eller i politisk sammenheng. Selv bidrar jeg gjerne i kulturlivet, og i dialog- og annet brobyggende arbeid lokalt. I stabssammenheng er jeg opptatt av å bidra til å bygge gode relasjoner ved å involvere og gi rom for andres perspektiver og innsats.

4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede. Hva vil du legge mest vekt på for å kunne ivareta arbeidsgivers styringsrett på en "god" måte for våre prester i Sør-Hålogaland?

Forholdet mellom biskopens arbeidsgiveransvar og tilsynsansvar er ikke enkelt. Gjennom den nye tjenesteordningen har prosten fått en tydeligere rolle og oppgave når det gjelder å ivareta arbeidsgivers styringsrett. Som leder for prestatjenesten i prostiet må prosten i fremtiden først og fremst bidra til å myndiggjøre, ikke umyndiggjøre, prestene. Prosten skal være koordinator og inspirator for prestatjenesten, og katalysator for samhandling mellom prestatjenesten og fellesrådsområdet. Biskopens tilsynsansvar må etter mitt skjønn i hovedsak fortsatt utøves gjennom oppmuntringer og positive bekreftelser, basert på tillit. I tillegg bør biskopen bidra til at tilbudet om arbeidsveiledning til enhver tid er faglig forsvarlig og tilgjengelig for flest mulig.

5. Hvordan vil du bidra til å realisere kirkens målsetting om å være en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke?

Jeg vil bidra til å realisere kirkens målsetting om å være

- En bekjennende kirke - ved aktivt å støtte utviklingen av et lokalt fundert trosopplæringsarbeid. I denne sammenhengen vil jeg gjerne oppmuntre og inspirere til at det sant menneskelige og det sant åndelige holdes tett sammen.
- En misjonerende kirke - ved å lytte til den nord-norske og samiske ambivalensen til misjon, knyttet til det å være objekter for kirkens misjon. Jeg vil gjerne bidra til at befolkningen i nord kan få et nytt forhold til misjon og gi viktige innspill til arbeidet med å nytolke kirkens misjonale identitet.
- En tjenende kirke - ved å oppmuntre menighetene og kirkens ansatte til å tjene andre mennesker som likeverdige, og ikke falle for fristelsen til å gjøre seg selv større enn andre.

- En åpen kirke - ved å oppmuntre menighetene og kirkens ansatte til å gjøre seg og kirkens gudstjenester og andre møtesteder tilgjengelige for menneskers ulike behov og livsytringer. I forbindelse med den kommende debatten om statskirkens framtid vil jeg lytte aktivt til de mange kirkemedlemmer og menigheter i vårt bispedømme som frykter for at den åpne folkekirken skal bli trangere om kirken fristilles fra staten.

Bjarne Olaf Weider

Fødselsdato: 17.11.1948

Sivil status: Gift

Utdanning:

1967 Examen artium, Kristelig gymnas, Oslo

1973 I Menighetsfakultetet, Oslo: cand. Theol.

1974 I Menighetsfakultetet, Oslo: praktisk-teologisk eks.

1974 Ordinert i Bodø domkirke, 23.06.74

1984 PKU, 3 mnd. ved Lovisenberg sykehus

Arbeidspraksis:

1974-1975 Bataljonsprest i Bodin leir

1975-1977 Kapellan ved Bodø domkirke

1977-1987 Sokneprest i Sørfold pr. gj. i Sør-Hålogaland

1987-1994 Res. kap. i Ullensaker pr. gj. i Borg

1995-1999 Sokneprest i Hovin pr. gj. i Borg

1999- Prost i Øvre Romerike prosti i Borg

1990-tallet Undervist i religion ved Jessheim videregående skole, Undervist i teologiske fag ved GåUt-senteret

Tillitsverv og engasjement:

1977-1983 Leder av Sør-Hålogaland diakoniutvalg

1985-1987 Medl. av Sør-Hålogaland stiftsstyre, PF

1990-1994 Nestleder i Borg bispedømmeråd

1991-1995 Medlem av Kirkerådet

1992-1994 Leder av Kirkemøtets komite for evangelisering og gudstjenesteliv

1991-1995 Medlem av flere underutvalg under Kirkerådet, bl.a. styringsgruppa for Norske Kirkedager i Fredrikstad 1993

Spørsmål til kandidatene som har sagt seg villig til å bli vurdert til nominasjon som ny biskop i Sør-Hålogaland bispedømme.

1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i Norge i dag? Ser du noen hovedutfordringer for kirken i Sør-Hålogaland?

Kirken står overfor mange store utfordringer. Etter min oppfatning er kirkens hovedutfordring å bygge levende menighetsfellesskap. Jeg ønsker åpne, inkluderende og romslige fellesskap, preget av mennesker som er glad i hverandre. Vi trenger fellesskap, der det er lett å føle tilhørighet, og der troen har gode vekstvilkår.

Dette gjelder også i høy grad for barn og unge. Jeg er opptatt av menighetenes satsing på barn og unge. Trosopplæringsreformen er svært viktig i denne sammenheng. Menighetenes vektlegging av arbeidet blant barn og unge er avgjørende for dagens og morgendagens kirke.

Det finnes mye Gudstro i vårt folk. Det opplevde jeg ikke minst i mine år som prest i Sør-Hålogaland. Der opplevde jeg folkekirken på sitt beste. Svært mange føler en sterk tilhørighet til kirken. Tilhørighet er viktig. Samtidig er det nødvendig med fellesskap der troen blir utfordret, og der den kan få leve og vokse. Tilhørighet og tro er viktige stikkord.

Jeg ønsker menighetsfellesskap med omsorg og varme, der evangeliet blir forkynt, - ikke som et sett meninger, - men som et frigjørende budskap.

2. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

Det jeg vil legge vekt på som åndelig leder, kan kort nevnes i to punkter. For det første ønsker jeg å formidle evangeliet på en enkel og tydelig måte. Jeg ønsker å peke på Jesus, - gjennom forkynnelse og samtale. For det andre ønsker jeg å være en medvandrer. Det innebærer at jeg vil legge vekt på å lytte, veilede og oppmuntre. Som åndelig leder synes jeg det er viktig å oppmuntre den enkelte til å bruke sin utrustning og nådegaver i menighetens fellesskap.

Som prest er et av idealene mine: å være romslig og åpen i holdning, og samtidig være klar og tydelig i formidlingen av evangeliet. Det synes jeg er et godt ideal også for en biskop.

3. Hvordan vil du beskrive deg selv som leder?

En biskop har et lederansvar, ikke minst overfor de vigslede medarbeiderne i bispedømmet. Jeg tror jeg har evnen til å lytte, veilede og oppmuntre. Jeg har respekt for

mennesker, selv om vi kan være dypt uenige. Jeg er også opptatt av å skape gode tillitsforhold, og tror at jeg, med min måte å være på, vekker tillit.

Jeg ønsker å være en tydelig leder, som hele tiden holder opp målet med vår tjeneste, samtidig som jeg ikke vil være dominerende.

4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede. Hva vil du legge mest vekt på for å kunne ivareta arbeidsgivers styringsrett på en "god" måte for våre prester i Sør-Hålogaland?

De nye tjenesteordningene for proster og menighetsprester gir oss en god mulighet til å ivareta arbeidsgivers styringsrett. Etter min mening er dette en god ordning, og jeg forstår at Sør-Hålogaland er kommet langt på dette området.

Jeg vil legge vekt på at arbeidsgivers styringsrett fører til en god arbeidsfordeling mellom prestene i et prosti. Jeg ønsker fleksible løsninger. Det er viktig at det skapes et godt samarbeid i prostiene, og at prostene hele tiden tar prestene med på råd. Dersom dette gjøres på en klok måte av arbeidsgiver, vil det skape større glede og trivsel i prestedtjenesten, noe som vil komme menighetene til gode.

5. Hvordan vil du bidra til å realisere kirkens målsetting om å være en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke?

- a. Jeg ønsker en folkekirke som er bekjennende ved at det den er og gjør er "Jesus-fokusert".
- b. Jeg ønsker en folkekirke som er misjonerende ved at det overordnede målet for all virksomhet er at mennesker skal komme til tro på Jesus.
- c. Jeg ønsker en folkekirke som er tjenende ved at diakonien og omsorgen for enkeltmennesker er en naturlig del av menighetenes liv. Jesus har gitt oss et eksempel. Han var opptatt av den enkelte, ikke minst mennesker som hadde det vanskelig, og som livet hadde gått i stykker for. Diakoni er både omsorg for mennesker, - og et sterkt vitnesbyrd om Jesu kjærlighet til oss. Vi er kalt til å synliggjøre Jesu nærvær og kjærlighet. Ordets og håndens tjeneste hører sammen. Her står det om kirkens troverdighet.
- d. Jeg ønsker en folkekirke som er åpen og romslig, slik at mennesker med ulike meninger og livsmønstre kan føle en sterk og god tilhørighet, og få møte omsorg og kjærlighet.